[2024] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1223: 2024 ਆਈ ਐਨ ਐਸ ਸੀ 261

ਵਿਕਾਸ ਚੰਦਰ

ਬਨਾਮ

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2024 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1101)

22 ਫਰਵਰੀ 2024

[ਸੀ.ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ* ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੂੰ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਮਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।
ਹੈੱਡਨੋਟਸ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860-.306, 107-ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ-ਜਦੋਂ ਨਹੀਂ - ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973-ਸੈਕਸ਼ਨ. 482,204 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਬ-ਮੰਡੀ, ਅਲਹਾਗੰਜ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾ ਕੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ, ਪੁਵਾਇਆ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ ਦਾ ਤਤਕਾਲੀ ਸਕੱਤਰ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 12.10.2004 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭੜਕਾਊ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। - ਸ਼ੁੱਧਤਾਃ

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ ਕਥਿਤ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਮਿਤੀ 23.10.2004 ਵਿੱਚ 12.10.2004 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-12.10.2004 ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਭੜਕਾਊ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨੇੜਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 23.10.2004 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ, ਪੁਵਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਬਮੰਡੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਆਪਣੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਸਾਇਆ ਜੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਵੱਲੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 23.10.2004 ਦੇ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2, ਸਕੱਤਰ, ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ, ਪੁਵਿਆ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਨਾਜਾਇਜ਼ਤਾ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ੍ਹ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13,21,24,25,29 ਅਤੇ 30]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973-.482, 204-ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨ, ਯੂ/ਐਸ 482 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਃ

ਆਯੋਜਿਤਃ 204 ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ-ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ' ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ "ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਧਾਰ" 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। [ਪੈਰਾ 10,13 ਅਤੇ 14]

ਵਿਕਾਸ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973-ਸੈਕਸ਼ਨ 173 (2) 204 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਯੂ/ਐਸ. 173 (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਯੂ/ਐਸ. 202, ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਯੂ/ਐਸ. 173 (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

ਆਯੋਜਿਤਃ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਧਾਰਾ. 173 (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 8-10]
ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੀ. ਹਿੰਦੂਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ [2003] ਸਪਲਾਈ. 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 307: (2003) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 195; ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨਾਮ। ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1985) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 942: (1985) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 537; ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ। ਬੰਮ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ [1997] ਸਪਲਾਈ. 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ 12: (1998) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 749; ਡੀ.ਐਨ.ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬੰਮ. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1972) 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 973: (1972) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 414; ਮਹਿਮੂਦ ਉਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬੰਮ. ਖ਼ਜ਼ੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਟੁੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2015) 4 ਐੱਸਸੀਆਰ 841: (2015) 12 ਐੱਸਸੀਸੀ 420; ਭੂਸ਼ਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬੰਮ. ਰਾਜ (ਐੱਨ. ਸੀ. ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ। [2012] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 696: (2012) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 424; ਸੁਨੀਲ ਭਾਰਤੀ ਮਿੱਤਲ ਬਨਮ। ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. (2015) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ 377: (2015) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 609; ਐੱਸ.ਐੱਮ.ਐੱਸ.ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ. ਬੈਨਮ. ਨੀਟਾ ਭੱਲਾ ਹੋਰ. [2005] ਸਪਲਾਈ. 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 371: (2005) 8 ਐੱਸਸੀਸੀ 89; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਨਾਗਾਵਾ ਬਨਮ। ਵੀਰੰਨਾ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗੱਪਾ ਕੋਂਜਲਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1976) ਸਪਲਾਈ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 123: (1976) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 736; ਐੱਮ. ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ [2024] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1054:2024 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਸ. ਸੀ. 238; ਐੱਮ. ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ [2011] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 437: (2011) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 626; ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [2010] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 351:

(2010) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 628; ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਸਰਕਾਰ) ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐੱਨ. ਸੀ. ਟੀ.) [2009] 13 ਐੱਸਸੀਆਰ 230: (2009) 16 ਐੱਸਸੀਸੀ 605; ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ [2001] ਸਪਲਾਈ. 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 247: (2001) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 618; ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2005) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 659-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ.

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860; ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 306; ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 482; ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ; ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ; ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਪੱਤਰ; ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ; ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਭੜਕਾਊ ਸ਼ਬਦ; ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨਾ; ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ; ਸਿਰਫ਼ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ; ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ; ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ; ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ; ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ; ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ; ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ।

ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੇਸ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1101 ਦੀ 2024 ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 10.10.2017 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੂਡੀਕੇਚਰ ਅਲਾਹਾਬਾਦ 'ਤੇ ਏ ਐਨ ਨੰ. 2013 ਦਾ 5961

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਰਾਜ ਕਮਲ, ਮਾਹੀਨ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅਸੀਮ ਅਟਵਾਲ, ਕਰਤਵਿਆ ਬੱਤਰਾ, ਅਨੁਰਾਗ ਚੰਦਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂਪੁਰ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪਰਜਿਤਾ ਤਿਆਗੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁਸਕਾਨ ਸਿਦਾਨਾ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਕੱਕੜ, ਅਜੈ ਸਿੰਘ, ਆਰ ਕਾਰਤਿਕ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਸ਼ਸ਼ੀਧਰ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾਸੀ. ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 10.10.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਕਾਸ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.5961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ. ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ " ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ") ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 2012 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ. 1478 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 05.04.2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 2 ਇੱਥੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ".) ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1-State ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

3. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ' ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9134/2005 ਵਿੱਚ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਥਾਣਾ ਅਲਹਾਗੰਜ ਵਿਖੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 173 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 202, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ 05.04.2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਨੇ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾ ਕੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਸਬ-ਮੰਡੀ, ਅਲਹਾਗੰਜ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ ਪੁਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਰਚ 2004 ਤੋਂ ਅਗਸਤ 2004 ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ 2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 12.10.2004 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆਃ -

"ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਤਨਖਾਹ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕੌਣ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਫੌਜੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਹਿਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਰਿਟਾਇਰਡ ਫੌਜੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ 12.10.2004 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਚੰਦ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਘਰ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ 23.10.2004 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 10.00 ਸਵੇਰੇ. ਵਾਰੀਖਾਸ ਤੋਂ ਸਬ-ਮੰਡੀ, ਅਲਹਾਗੰਜ ਵਿਖੇ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ।

6. ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 482, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਤੀ 05.04.2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਦਲੀਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ-

(i)ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ;

(ii) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 482, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

7. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ, ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਮਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 173 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੀ. ਹਿੰਦੂਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ[1] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ.[2] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 173 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀ-ਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਿਪੋਰਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਵਿਕਲਪ ਅਪਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏਃ

(1) ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ (2) ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ (3) ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 159, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ, (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 200, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਸ ਕੋਰਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ.

9. ਹੁਣ, ਕੋਈ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ "ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ" ਅਤੇ "ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ" ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। v. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ. [3], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 28 ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

"28. ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

1[2003] ਪੂਰਕ 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 307: (2003)6 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 195

2[1985]3 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 942: (1985)2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 537

3[1997] ਪੂਰਕ 5 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 12: (1998)5 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 749

ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇੱਕ ਮੂਕ ਦਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

10. ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਡੀ.ਐਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ.[4], ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 204, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ.

11. ਡੀ.ਐਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 7 ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ-
"7..... ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

12. ਮਹਿਮੂਦ ਉਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵਿੱਚ। v. ਖਜ਼ੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਟੁੰਡਾ ਅਤੇ ਓਰਸ. [5] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

4[1972] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 973: (1972)3 ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 414

5[2015] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 841: (2015)12 ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 420

22.... ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਘਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 204 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਮਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ..... ਇਸ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਯੰਤਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ' ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਸੰਮਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 482, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਭੂਸ਼ਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ.[6] ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 482, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ "ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ" ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 190, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ, ਅਤੇ 'ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ', ਸੈਕਸ਼ਨ 204, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ. (ਸੁਨੀਲ ਭਾਰਤੀ ਮਿੱਤਲ ਬੈਨਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਖੋ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.[7])

15. ਸੁਨੀਲ ਭਾਰਤੀ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 204, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ-

"53. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 204 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ" ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਏ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਦਾ ਗਠਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ।

16. ਐੱਸ.ਐੱਮ.ਐੱਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ. ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨੀਟਾ ਭੱਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 8, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਟਲਡ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵੇਖਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 202, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

7[2015]1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 377: (2015) ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 609

8[2005] ਪੂਰਕ 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 371:(2005)8 ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 89

17. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾਗਾਵਾ ਬਨਾਮ ਵੀਰੰਨਾ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗੱਪਾ ਕੋਂਜਲਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ [9], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 482, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:-

"(1) ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;

(2) ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹੈ;

(3) ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਕ ਹੈ; ਅਤੇ

(4)ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਸਾਂ ਤੋਂ

18. ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨਤੀਜੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਵੱਲੋਂ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ

9[1976] ਪੂਰਕ 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 123:(1976)3 ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 36

ਇਸ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

19. ਐੱਮ ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ [10] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਮ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ [11], ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. [12], ਅਤੇ ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਸਰਕਾਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਐੱਨ. ਸੀ. ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) [13]. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਉਕਸਾਉਣ' ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਐੱਮ. ਮੋਹਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਅਤੇ ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਜਾਂਚ/ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨੰ. ਐੱਸਐੱਮਟੀ ਵਿੱਚ 1 ਅਤੇ 2. ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਾਗਾਵਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਵਿਰੁੱਧ' ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ 'ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਤਹਿਤ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

10 [2024]2ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1054: 2024 ਐਸ ਸੀ ਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ ਸੀ 238

11 [2011]3 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 437: (2011) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 626

12 [2010] 10 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 351: (2010) 8 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 628

13 [2009]13 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 230: (2009) 16 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 605

ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੇ 12.10.2004 ਨੂੰ ਭੜਕਾਊ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਕੇ (ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਕੱਢੇ ਗਏ) ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣ 'ਤੇ 12.10.2004 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ।

20. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

"ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਭੜਕਾਹਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਜੇ ਇਹ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣ' ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਖੁਦ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਮਨ ਭੇਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਵੱਲੋਂ 2012 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੇਸ ਨੰ. 1478, ਵਿਕਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਬਾਬੂ, ਕੇਸ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰ. ਸੀ.-2, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ 05.04.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਅਲਹਾਗੰਜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

21. ਸੰਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਤ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਃ
(i) 12.10.2004 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਖੌਤੀ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਮਿਤੀ 23.10.2004 ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;
(ii) 12.10.2004 ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਭੜਕਾਊ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨੇੜਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 23.10.2004 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਖੌਤੀ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਪਰੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਖੌਤੀ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਧਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

22. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਰਸ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ) ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਸਰਕਾਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਟੀ.) [14], ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 16 ਅਤੇ 17 ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਭੜਕਾਹਟ' ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨਃ-

"16..."ਪ੍ਰੇਰਣਾ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ "ਪ੍ਰੇਰਣਾ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ

14 [2009] 13ਐਸ ਸੀ ਆਰ 230: (2009) 16ਐਸ ਸੀ ਸੀ 605

ਨਤੀਜਾ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ "ਭੜਕਾਹਟ" ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

17"ਪ੍ਰੇਰਣਾ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਕਸਾਵੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਭੜਕਾਹਟ, ਬੇਨਤੀ ਜ "ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ" ਕੇ ਹੋਰ ਕੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ. ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਗੁੱਡ" ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀ ਹੈ "(ਦੇਖੋ ਕੰਸਾਈਜ਼ ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ)" ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ "...

(ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

23. ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ 15 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

24. ਹੁਣ, ਅਖੌਤੀ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 12.10.2004 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ. ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ 16 ਅਤੇ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦੇ ਤੱਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਅਖੌਤੀ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਉਹ

15 [2001] ਪੂਰਕ 4 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 247: [(2001)9 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 618]

16 (2005) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 659

ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਆਪਣੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਵੱਲੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਚਰਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 23.10.2004 ਦੇ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਆਨ, 'ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਾਬੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਕੱਤਰ, ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ, ਪੁਵਿਆ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ' ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਅਤੇ ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

25. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ, ਪੁਵਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬ-ਮੰਡੀ, ਅਲਹਾਗੰਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

26. ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੱਟ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ-"ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਕਾਰਨ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਇਕੱਲੇ ਐੱਮ. ਐੱਮ.ਸਿੰਘ, ਡੀ. ਈ. ਟੀ. ਮਾਈਕਰੋਵੇਵ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐੱਮ. ਐੱਮ.. ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿੰਘ। ਐੱਮ. ਐੱਮ.ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਨੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਿੰਘ "।

27. ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 14, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਵੀ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨਃ -

"13..... ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਖੌਤੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ (ਜੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੇੜਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ (ਕਾਲਪਨਿਕ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਨਹੀਂ) ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਤਜਰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਰਗਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪੱਖਪਾਤ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ...

14. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ 15 ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੀੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੌਸ (ਦੋਸ਼ੀ) ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਅਤੇ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

28. ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ 5, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ 6 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ-

"5. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ। "ਉਕਸਾਉਣ" ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 107 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭੁੱਲ ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭੁੱਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੁਕਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਵੀ "ਉਕਸਾਉਣ" ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6. ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ' ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਣਬ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਰਹੂਮ ਪ੍ਰਣਬ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗ ਨੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ।

29. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

30. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟਸ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ
ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:

ਹੈੱਡਨੋਟਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:
ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler